

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
GIOVANNIJA PITRUZZELLE,
predstavljeni 10. januarja 2019¹

Zadeva C-614/17

**Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego
proti
Industrial Quesera Cuquerella SL,
Juanu Ramónu Cuquerelli Montagudu**

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (vrhovno sodišče, Španija))

„Predhodno odločanje – Zaščita geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila – ZOP ‚Queso manchego‘ – Uporaba znakov, ki bi lahko spominjali na regijo, s katero je povezana ZOP – Pojem običajno obveščenega ter razumno pozornega in preudarnega povprečnega potrošnika“

1. Nekaj mesecev po izdaji sodbe z dne 7. junija 2018, Scotch Whisky Association (C-44/17, EU:C:2018:415, v nadaljevanju: sodba Scotch Whisky Association), je Sodišče ponovno pozvano, naj sprejme predhodno odločbo o razlagi pojma „omemba“ v smislu predpisov Unije s področja zaščiteneh označb porekla (ZOP) in zaščiteneh geografskih označb (ZGO).² Predložitevno sodišče zlasti sprašuje, ali lahko uporaba znakov ali podob, ki spominjajo na referenčno geografsko območje ZOP, za trženje izdelkov, podobnih tistim, ki so označeni s tako označbo, povzroči omembo ZOP, ki je v smislu člena 13(1)(b) Uredbe št. 510/2006³ prepovedana. S tem predlogom za sprejetje predhodne odločbe se zastavlja tudi občutljivo in še ne zastavljeno vprašanje o morebitnih omejitvah za gospodarske subjekte s sedežem v referenčnem območju ZOP pri uporabi znakov, ki bi lahko spominjali na to območje v zvezi z izdelki (enakimi ali podobnimi), ki se tam proizvajajo, vendar niso označeni z ZOP.

Pravni okvir

2. Odstavek 1(b) člena 13 Uredbe št. 510/2006 z naslovom „Zaščita“ določa:

„1. Registrirana imena so zaščiteni pred:

[...]

(b) vsako zlorabo, posnemanjem ali omembo, tudi če je resnično poreklo proizvoda navedeno, če je zaščiteni ime prevedeno ali če mu je dodan izraz, kot so ‚slog‘, ‚tip‘, ‚metoda‘, ‚kot se proizvaja v‘, ‚imitacija‘ ali kakšen podoben izraz;

¹ Jezik izvornika: italijanščina.

² V nadaljevanju bom ZOP in ZGO skupaj imenoval „zaščiteni imena“ ali „registrirana imena“.

³ Uredba Sveta (ES) št. 510/2006 z dne 20. marca 2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila (UL 2006, L 93, str. 12). Uredba št. 510/2006 je bila s 3. januarjem 2013 nadomeščena z Uredbo (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL 2012, L 343, str. 1).

[...].“

3. Člen 14(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 510/2006 določa, da „[k]adar je označba porekla ali geografska označba registrirana po tej uredbi, se vloga za registracijo blagovne znamke, ki ustreza eni od situacij iz člena 13 in zadeva isto vrsto proizvoda, zavrne, če je vloga za registracijo blagovne znamke vložena po dnevu predložitve vloge za registracijo Komisiji“. V drugem pododstavku je pojasnjeno, da so „[b]lagovne znamke, registrirane v nasprotju s prvim pododstavkom, [...] nične“. V odstavku 2 istega člena je določeno, da se „[o]b ustreznem upoštevanju prava Skupnosti [...] lahko v eni od situacij iz člena 13 blagovna znamka, ki je prijavljena, registrirana ali v primerih, ko to možnost predvideva zadevna zakonodaja, pridobljena z dobroverno uporabo na ozemlju Skupnosti, bodisi pred dnem zaščite označbe porekla ali geografske označbe v državi porekla [...] še naprej uporablja kljub registraciji označbe porekla ali geografske označbe [...]“.⁴

Postopek v glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

4. Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego (v nadaljevanju: Fundación), tožeča stranka v postopku v glavni stvari, je zoper Industrial Quesera Cuquerella S.L. (v nadaljevanju: IQC) in Juana Ramóna Cuquerello Montaguda v okviru ene tožbe⁵ vložila te zahtevke za varstvo ZOP „Queso Manchego“⁶, za katere je zadolžena:

- zahtevek za ugotovitev, da se z etiketami, ki jih družba IQC uporablja za označevanje in trženje sirov „Adarga de Oro“, „Super Rocinante“ in „Rocinante“, ki niso označeni z ZOP „Queso Manchego“, in z uporabo izrazov „Quesos Rocinante“ na njeni spletni strani za označevanje tako sirov, ki so zaščiteni z ZOP „Queso manchego“, kot tudi sirov, ki s to označbo niso označeni,⁷ krši ZOP „Queso manchego“ v smislu člena 13(1)(b) Uredbe št. 510/2006;
- zahtevek za razglasitev delne ničnosti – iz razlogov, navedenih v členu 14 Uredbe št. 510/2006 – trgovskega imena „Rocinante“ in dveh nacionalnih besednih in figurativnih znamk⁸, v katerih je naveden isti izraz;
- opustitveni zahtevek za prepoved dejanj nelojalne konkurence in odpravo posledic.

5. V okviru ugotovitvenega zahtevka, v zvezi s katerim so bila zastavljena vprašanja za predhodno odločanje, sta toženi stranki ugovarjali trditvi, da besedni in figurativni znaki, uporabljeni na etiketah in na spletni strani družbe IQC, spominjajo na ZOP „Queso Manchego“, in uveljavljali pravico družbe IQC kot podjetja, registriranega v pokrajini Manča, da uporablja znake, povezane s to pokrajino.

4 Člen 13(1) in člen 14(1) Uredbe št. 1151/2012, ki trenutno velja, vsebujeta v bistvu popolnoma enake določbe, pomembne za namen tega predloga za sprejetje predhodne odločbe, kot so tiste iz člena 13(1) in člena 14(1) Uredbe št. 510/2006.

5 Iz spisa o sporu o glavni stvari, ki ga ima Sodišče, izhaja, da je bila tožba vložena leta 2012. Ker ni podrobnejših informacij, je treba upoštevati presojo predložitvenega sodišča, ki ji stranke v sporu o glavni stvari ne ugovarjajo, in sicer da se za spor o glavni stvari *ratione temporis* uporablja Uredba št. 510/2006, in ne Uredba št. 1151/2012. Vsekakor pa so, kot je bilo že pojasnjeno, določbe Uredbe št. 510/2006, za razlago katerih se prosi, v bistvu popolnoma enake ustrezajočim določbam Uredbe št. 1151/2012.

6 ZOP „Queso Manchego“ je bila registrirana na podlagi Uredbe Komisije (ES) št. 1107/96 z dne 12. junija 1996 o registraciji geografskih označb in geografskega porekla po postopku iz člena 17 Uredbe Sveta (EGS) št. 2081/92 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 19, str. 176).

7 Natančneje, Fundación je ugovarjala uporabi besede „Rocinante“ tako v imenu domene kot v vsebini na spletnem mestu družbe IQC (www.rocinante.es) ter upodobitvi značilnih elementov pokrajine Manča.

8 Obravnavani znamki, registrirani za izdelke „sir in proizvodi iz sira“ (razred 29 Nicejske klasifikacije) in „storitve prevoza, skladiščenja in distribucije sira in proizvodov iz sira“ (razred 39 Nicejske klasifikacije), vsebujeta besedo „Rocinante“ in figurativni del v obliki kroga, v katerem je bil v ospredju upodobljen konj, v ozadju pa ravnica s čredo ovac in mlini na veter. Iz predložitvene odločbe je videti, da imata obe znamki slabši prednostni red glede na registracijo ZOP „Queso Manchego“.

6. Prvostopenjsko sodišče je tožbo Fundación zavrnilo na podlagi dveh ugotovitev, in sicer da figurativni in besedni znaki, ki jih uporablja družba IQC, niso vizualno ali fonetično podobni izrazom „Queso Manchego“ ali „la Mancha“ ter da ti znaki spominjajo na Mančo, ne pa tudi na ZOP „Queso Manchego“. Pritožbo Fundación zoper prvostopenjsko sodbo je zavrnilo Audiencia provincial de Albacete (pokrajinsko pritožbeno sodišče v Albaceteju, Španija), ki je prav tako presodilo, da ni mogoče ugotoviti, da gre za omembo ZOP „Queso Manchego“, če ni besednih znakov, ki so vizualno, fonetično ali pomensko podobni takemu poimenovanju. Pritožbeno sodišče meni, da lahko družba IQC zakonito uporablja znake, ki spominjajo na pokrajino Manča, ne pa na izdelke, označene z zadevno ZOP, ker se izdelki, ki jih trži družba IQC, za katere se ti znaki uporabljajo, proizvajajo v navedeni pokrajini. Omemba kakovosti in slovesa sirov iz Manče naj ne bi priklicala v spomin tudi kakovosti in slovesa sirov, označenih z ZOP „Queso Manchego“.

7. Fundación je zoper sodbo Audiencia provincial de Albacete (pokrajinsko sodišče v Albaceteju, Španija) vložila pritožbo pri Tribunal Supremo (vrhovno sodišče, Španija).

8. Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) v predložitveni odločbi pojasnjuje: (i) beseda „manchego“ je pridevnik, s katerim se v španščini označujejo med drugim izdelki s poreklom iz Manče, španske pokrajine, v kateri je proizvodnja sira iz ovčjega mleka z uporabo določenih načinov proizvodnje, predelave in zorenja tradicionalna; (ii) Manča je pokrajina, v kateri se večinoma odvija zgodba slavnega romana Miguela de Cervantesa, Don Kihot iz Manče⁹; (iii) Cervantes je glavnega junaka v svojem romanu opisal z nekaterimi fizičnimi lastnostmi, ki se ujemajo z obstoječo risbo jezdec na etiketi sira „Adarga de Oro“; (iv) beseda „adarga“, ki je zdaj arhaizem, se v Cervantesovem romanu uporabi za poimenovanje ščita, ki ga uporablja Don Kihot; (v) „Rocinante“, kar je ena od označb, ki jih družba IQC uporablja za nekatere od svojih sirov, je ime Don Kihotovega konja; (vi) v enem od najbolj znanih poglavij Cervantesovega romana se Don Kihot spopade z mlino na veter, ki so značilni element manške krajine, prikazan na nekaterih etiketah, ki jih uporablja družba IQC, in na njeni spletni strani.

9. Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) se najprej sprašuje, ali je omemba ZOP, kot v postopku v glavni stvari trdi Fundación, lahko posledica tudi samo uporabe figurativnih znakov in je v bistvu torej pomenske narave. Navedeno sodišče se tudi sprašuje, ali uporaba figurativnih in besednih znakov, ki spominjajo na pokrajino Manča, za trženje sirov pomeni omembo ZOP „Queso Manchego“ in ali imajo zato proizvajalci sirov, označenih s tem imenom, monopol pri uporabi navedenih znakov tudi glede na proizvajalce s sedežem v tej pokrajini, katerih izdelki niso zaščiteni z zadevno ZOP. Glede tega Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) ugotavlja, da bi pritrdilen odgovor na to vprašanje lahko omejil prosti pretok blaga, negativen pa bi lahko oslabil zaščito, ki jo zagotavlja ZOP, in njeno funkcijo, da podaja informacije v zvezi s kakovostjo izdelkov, označenih s to ZOP. Predložitveno sodišče nazadnje sprašuje Sodišče, katero skupino potrošnikov je treba upoštevati pri odločitvi, ali gre za „omembo“ v smislu člena 13(1)(b) Uredbe št. 510/2006, zlasti če so zadevni izdelki ZOP namenjeni predvsem potrošnikom v državi članici, v kateri so izdelani.

10. V teh okoliščinah je Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) z odločbo z dne 19. oktobra 2017 prekinilo postopek in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

- „1. Ali mora biti omemba zaščitene označbe porekla, določena v členu 13(1)(b) Uredbe št. 510/2006, nujno posledica uporabe označb, ki so vizualno, fonetično ali pomensko podobne zaščiteni označbi porekla, ali pa je lahko posledica uporabe figurativnih znakov, ki spominjajo na označbo porekla?
2. Kadar gre za zaščiteni označbo porekla, ki je geografska (člen 2(1)(a) Uredbe št. 510/2006), in če gre za iste ali primerljive izdelke, ali se lahko uporaba znakov, ki spominjajo na regijo, na katero se navezuje zaščiteni označba porekla, šteje za omembo same zaščitene označbe porekla v smislu člena 13(1)(b) Uredbe št. 510/2006, ki je nedopustna celo v primeru, če je tisti, ki uporablja te

⁹ Objavljen v dveh delih v Madridu, leta 1605 in 1615, z naslovom v izvirniku „*El ingenioso hidalgo don Quijote de la Mancha*“ (Bistroumni plemič Don Kihot iz Manče).

znake, proizvajalec s sedežem v regiji, s katero je povezana zaščitena označba porekla, vendar čigar izdelki niso zaščiteni s to označbo porekla, saj ne izpolnjujejo zahtev (ki se ne nanašajo na geografsko poreklo), ki se zahtevajo s specifikacijo?

3. Ali je treba pojem običajno obveščene ter razumno pozornega in preudarnega povprečnega potrošnika, na zaznavo katerega se mora nacionalno sodišče opreti pri odločitvi, ali obstaja ‚omemba‘ v smislu člena 13(1)(b) Uredbe št. 510/2006, razumeti tako, da se nanaša na evropskega potrošnika, ali pa se nanaša le na potrošnika države članice, v kateri se proizvaja izdelek, ki spominja na zaščiteno geografsko označbo ali na katerega se geografsko navezuje ZOP, in kjer se ta izdelek večinoma jé?“

Postopek pred Sodiščem

11. Stranki v postopku v glavni stvari, francoska, nemška in španska vlada ter Komisija so v skladu s členom 23 Statuta Sodišča predložile pisna stališča. Te stranke, razen nemške vlade, so bile zaslišane na obravnavi 25. oktobra 2018.

Pravna presoja

Kratek pregled upoštevnih sodnih praks

12. Pred obravnavo vprašanj za predhodno odločanje je treba na kratko pregledati sodno prakso Sodišča s področja varstva zaščitene imen v primeru omembe.

13. Sodišče se je prvič izreklo o pojmu „navajanje“ v smislu člena 13(1)(b) Uredbe 2081/92¹⁰, ki je veljala pred Uredbo št. 510/2006, v sodbi z dne 4. marca 1999, Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115). Na vprašanje za predhodno odločanje, ki mu ga je zastavilo Handelsgericht Wien (gospodarsko sodišče na Dunaju, Avstrija) v okviru predloga, ki ga je vložil subjekt, zadolžen za upravljanje ZOP „Gorgonzola“, katerega namen je bil doseči prepoved distribucije sira z žlahtno plesnijo, imenovanega „Cambozola“, v Avstriji in izbris registrirane blagovne znamke, ki je bila prijavljena prej, je Sodišče po eni strani potrdilo, da pojem navajanja v smislu prej navedene določbe Uredbe št. 2081/92 „zajema primer, v katerem izraz, uporabljen za opis proizvoda, vključuje del zaščitene imena, tako da potrošnik, ko se sreča z imenom proizvoda, pomisli na proizvod, katerega ime je zaščiteno“, po drugi pa je pojasnilo, da lahko obstaja navajanje zaščitene imena tudi, če ni nobenega tveganja za zamenjavo izdelkov, ki so predmet spora.¹¹ Sodišče je med elementi, pomembnimi za odločitev, ali gre za „omembo“, poleg „fonetične in vizualne“ podobnosti med poimenovanji, ki nastane, če sporno poimenovanje vključuje del zaščitene imena,¹² navedlo podobnost med zadevnimi izdelki, in sicer ne le z vidika proizvoda, ampak tudi z vidika predstavitve za trženje,¹³ in namernost fonetične podobnosti med spornimi poimenovanji.¹⁴

14. Ta usmeritev je bila potrjena v sodbi z dne 26. februarja 2008, Komisija/Nemčija (C-132/05, EU:C:2008:117), izdani v okviru tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti zoper Zvezno republiko Nemčijo, ki ji je Komisija očitala zavrnitev odprave uporabe poimenovanja „parmezan“ na njenem območju, ki je kršilo ZOP „Parmigiano Reggiano“. Sodišče je odločilo, da gre za navajanje v smislu člena 13(1)(b)

¹⁰ Uredba Sveta (EGS) št. 2081/92 z dne 14. julija 1992 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 13, str. 4). Besedilo člena 13(1)(b) te uredbe je v bistvu popolnoma enako besedilu ustrežajoče določbe Uredbe št. 510/2006.

¹¹ Sodba z dne 4. marca 1999, Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115, točki 25 in 26).

¹² Sodba z dne 4. marca 1999, Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115, točka 27).

¹³ Sodba z dne 4. marca 1999, Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115, točka 28).

¹⁴ Sodba z dne 4. marca 1999, Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola (C-87/97, EU:C:1999:115, točka 28).

Uredbe št. 2081/92, ne le zaradi vizualne in fonetične podobnosti med zadevnima imenoma, ki je merilo za ocenjevanje, ki ga je Sodišče uporabilo v omenjeni sodbi Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola¹⁵, ampak tudi zaradi „pomenske bližine“ med dvema izrazoma v različnih jezikih.¹⁶

15. Sodišče se je podobno izreklo tudi pri razlagi Uredbe št. 110/2008¹⁷ o zaščiti geografskih označb žganih pijač, ki v členu 16(b) vsebuje določbo, ki je v bistvu enaka določbi člena 13(1)(b) Uredbe št. 510/2006. V predlogu za sprejetje predhodne odločbe, na podlagi katerega je bila izdana sodba z dne 14. julija 2011, Bureau National Interprofessionnel du Cognac (C-4/10 in C-27/10, EU:C:2011:484), je tožeča stranka v postopku v glavni stvari nasprotovala registraciji dveh figurativnih znamk, ki sta vsebovali navedbo ZGO „Cognac“, katere lastnica je, ter njen prevod, na Finskem. Sodišče je za opredelitev, ali gre pri teh navedbah za omembo, uporabilo ista merila za presojo, kot so bila uporabljena v sodbah Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola¹⁸ in Komisija proti Nemčiji¹⁹. V sodbi z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 31), je Sodišče pojasnilo, da je namen teh meril, da nacionalno sodišče usmerjajo pri njegovi odločitvi, pri čemer mora to, in ne Sodišče, presoditi, ali v določeni zadevi obstaja „navajanje“ v smislu člena 16(a) Uredbe št. 110/2008. V postopku v glavni stvari, v okviru katerega je bilo predloženo vprašanje za predhodno odločanje, na podlagi katerega je bila sodba sprejeta, je bilo obravnavano ime „Verlados“ za žganje iz jabolčnika, ki ga proizvaja družba Viiniverla s sedežem v kraju Verla na Finskem. Predložitveno sodišče, ki je moralo odločiti o pritožbi zoper ukrep, s katerim so finski organi prepovedali uporabo tega imena zaradi zaščite ZGO „Calvados“, je med drugim spraševalo Sodišče glede upoštevnosti nekaterih dejanskih okoliščin v okviru presoje obstoja „navajanja“. Ko se je Sodišče izreklo o pojmu „upoštevni potrošnik“,²⁰ je pojasnilo, da je treba s presojo, ali gre za „navajanje“, ugotoviti, ali se „v javnosti ne povzroči asociacija na poreklo proizvoda in ali se gospodarski subjekt neupravičeno ne okoristi z ugledom zaščitene geografske označbe“. ²¹ V tem okviru je Sodišče menilo, da ne okoliščina, da se je ime „Verlados“ nanašalo na ime proizvajalca in dejansko geografsko poreklo izdelka, ki je finskemu potrošniku znano in prepoznavno, ne dejstvo, da se je pijača s tem imenom tržila zgolj lokalno in v majhnih količinah, nista pomembna elementa za navedeno presojo.

16. Nazadnje, v novejši sodbi Scotch Whisky Association, ki je bila razglašena po koncu pisnega postopka v zadevi, ki je predmet teh sklepnih predlogov,²² je Sodišče najprej potrdilo, da ne delna vključitev zaščitene geografske označbe v sporno ime ne fonetična in vizualna podobnost tega imena z ZGO ne izpolnjujeta nujnih pogojev za ugotovitev „navajanja“ v smislu člena 16(b) Uredbe št. 110/2008,²³ in pojasnilo, da je brez take vključitve ali take podobnosti navajanje lahko tudi posledica samo „konceptualne bližine“ med ZGO in spornim znakom.²⁴ Poleg tega je izključilo, da za ugotovitev „navajanja“ v smislu člena 16(b) Uredbe št. 110/2008 zadostuje, da zadevni sporni del znaka pri upoštevnosti javnosti vzbuja kakršno koli asociacijo na ZGO ali na z njo povezano geografsko

15 Sodba z dne 4. marca 1999 (C-87/97, EU:C:1999:115).

16 Sodba z dne 26. februarja 2008, Komisija/Nemčija (C-132/05, EU:C:2008:117, točki 47 in 48).

17 Uredba (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89 (UL 2008, L 39, str. 16).

18 Sodba z dne 4. marca 1999 (C-87/97, EU:C:1999:115).

19 Sodba z dne 26. februarja 2008 (C-132/05, EU:C:2008:117). Glej točke od 56 do 58 sodbe z dne 14. julija 2011, Bureau National Interprofessionnel du Cognac (C-4/10 in C-27/10, EU:C:2011:484).

20 Načela, ki jih je določilo Sodišče v zvezi s pojmom „potrošnik“, so obravnavana pri tretjem vprašanju za predhodno odločanje.

21 Glej sodbo z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 45). V istem smislu, čeprav se sicer ne nanaša samo na navajanje, ampak na vse možnosti iz člena 16, od (a) do (d), Uredbe št. 110/2008, glej sodbo z dne 14. julija 2011, Bureau National Interprofessionnel du Cognac (C-4/10 in C-27/10, EU:C:2011:484, točka 46).

22 Sodišče je stranke v postopku v glavni stvari in druge zainteresirane stranke v smislu člena 23 Statuta Sodišča, ki so sodelovale v pisnem delu postopka, pozvalo, naj na obravnavi 25. oktobra 2018 ustno predložijo svoje pripombe glede vpliva te sodbe za namen odgovora na vprašanja za predhodno odločanje, ki jih je zastavilo Tribunal Supremo (vrhovno sodišče).

23 Sodba Scotch Whisky Association (točki 46 in 49).

24 Sodba Scotch Whisky Association (točka 50).

območje. Po navedbah Sodišča takega merila ni mogoče sprejeti, ker „ne omogoča ugotovitve dovolj neposredne in nedvoumne povezave“ med navedenim delom in ZGO²⁵ ter je preveč nenatančno in široko, da bi lahko ustrezalo potrebi po zagotavljanju pravne varnosti zadevnim gospodarskim subjektom.²⁶

17. Iz zgoraj navedene sodne prakse izhaja, da je zaščita pred omembo, določena v več sistemih kakovosti v pravu Unije,²⁷ oblika varstva *sui generis*,²⁸ ki ni omejena z merilom zavajanja – ki predpostavlja, da znak, ki nasprotuje registriranemu imenu, lahko zavaja javnost glede geografskega izvora in kakovosti izdelka – in ne zahteva varstva samo pred zamenjavo. Zato je treba glavni namen varstva pred omembo iskati v zaščiti kakovosti in ugleda registriranih imen pred izkoriščanjem, in ne v varstvu potrošnika pred zavajanjem, ki je predmet člena 13(1)(c) in (d) Uredbe št. 510/2006 in ustreznih določb drugih instrumentov Unije o varstvu zaščitenih imen.²⁹

18. Čeprav je omemba navedena v isti določbi navedenega člena 13, se razlikuje od „posnemanja“, za katero je značilna reprodukcija bistvenih elementov registriranega imena, in od „zlorabe“, pri kateri gre za nedovoljeno in namerno rabo registriranega imena za izdelke, ki ne spadajo v to registrirano ime, s posledičnim prilaščanjem vrednot, povezanih s tradicijo proizvodnje, ki jo označuje ime.³⁰ Poleg tega, kot je poudaril generalni pravobranilec F. G. Jacobs v sklepnih predlogih v zadevi Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola³¹ v zvezi s členom 13(1)(b) Uredbe št. 2081/92, samo besedilo določbe podpira stališče, v skladu s katerim zaščita pred omembo ustreza drugačnim pogojem uporabe, ki so manj strogi od pogojev, ki se zahtevajo za posnemanje in zlorabo. Pravne okvire pojma omembe je torej treba opredeliti samostojno, ne da bi kljub enotni sistematični umestitvi iskali homogenost pogojev za uporabo različnih primerov „posnemanja“ in „zlorabe“.

19. S semantičnega vidika omeniti pomeni „priklicati v spomin“. ³² Pri prenosu tega pojma na področje zaščite registriranih imen Sodišče kot pogoj za nedovoljeno omembo zahteva, da izpostavljenost konvencionalnemu izdelku³³ lahko pri potrošniku izzove asociativni kognitivni odziv, ki mu v spomin priključuje izdelke, zajete v registrirano ime. Če je pri tem nujna tudi predelava informacije, ki jo prinese zaznavni/kognitivni dražljaj, ki ga sproži ta izpostavljenost, je Sodišče v sodbi Scotch Whisky Association pojasnilo, da omemba obstaja le, če je asociacija dovolj „neposredna in nedvoumna“. ³⁴ Po mojem mnenju mora biti odziv potrošnika na dražljaj tako neposreden (kognitivni asociativni proces ne sme zahtevati zapletene predelave informacije) kot tudi intenziven (asociacija s podobo izdelka z registriranim imenom mora dovolj močno prevladati).

25 Sodba Scotch Whisky Association (točka 53).

26 Sodba Scotch Whisky Association (točka 55). Poleg tega je Sodišče navedlo: „če bi za ugotovitev takega navajanja zadoščalo, da se pri potrošniku vzbudi kakršna koli asociacija na zaščiteno geografsko označbo, bi se s tem [...] točka (b) člena 16 Uredbe št. 110/2008 razširila na področje uporabe preostalih določb, ki ji sledijo v tem členu, in sicer točk (c) in (d) tega člena, ki se nanašata na primere, v katerih je navedba zaščitene geografske označbe še šibkejša kot njeno „navajanje““ (točka 54, glej tudi sklepane predloge generalnega pravobranilca H. Saugmandsgaarda Øeja v zadevi The Scotch Whisky Association (C-44/17, EU:C:2018:111, točke od 61 do 63).

27 Za vinski sektor glej Uredbo (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (UL 2013, L 347, str. 671), za sektor aromatiziranih pijač Uredbo (EU) št. 251/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb aromatiziranih vinskih proizvodov in o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91 (UL 2014, L 84, str. 14) in za sektor žganih pijač zgoraj navedeno Uredbo št. 110/2008.

28 Glede tega naj spomnim, da sta v členu 4 Lizbonskega sporazuma o zaščiti označb porekla in o njihovi mednarodni registraciji iz leta 1958, iz katerega izhaja člen 13(1)(b) Uredbe št. 510/2006, navedena samo „zloraba“ in „posnemanje“, ne pa „omemba“.

29 S tega vidika je varstvo pred omembo podobno varstvu, zagotovljenemu znamkam, ki uživajo ugled. O možnosti omembe v smislu člena 13(1)(b) Uredbe št. 510/2006 tudi za izdelke, ki niso primerljivi, glej sodbo z dne 18. septembra 2015, Federación Nacional de Cafeteros de Colombia/UUNT – Hautrive (COLOMBIANO HOUSE) (T-387/13, neobjavljena, EU:T:2015:647, točki 55 in 56).

30 Glede pojmov zlorabe in posnemanja glej sodbo z dne 20. decembra 2017, Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne (C-393/16, EU:C:2017:991, točka 57).

31 C-87/97 (EU:C:1998:614, točka 33).

32 Spletna enciklopedija *Enciclopedia Treccani online*.

33 S tem izrazom v nadaljevanju imenujem izdelke, ki nimajo registriranega imena ali zaščitene geografske označbe.

34 Glej zlasti točko 53 sodbe Scotch Whisky Association.

20. Kljub pojasnilom iz sodbe z dne 7. junija 2018, Scotch Whisky Association (C-44/17, EU:C:2018:415), po mojem mnenju iz sodne prakse Sodišča in Splošnega sodišča jasno izhaja, da se pojem „omemba“ po navadi razlaga široko, v skladu s širokim varstvom, ki ga je zakonodajalec Unije priznal označbam porekla, in z javnopravnim pomenom cilja, da se zaščiti kakovost proizvodnje.³⁵ S tega vidika naj spomnim, da je zaščita takih imen ne le strateški element gospodarstva Unije, kot je bilo izrecno določeno v prvi uvodni izjavi Uredbe št. 1151/2012, ampak pomaga tudi pri doseganju cilja varstva evropske kulturne dediščine, ki je določen v členu 3(3), četrti pododstavek, Pogodbe EU.

21. Vprašanja za predhodno odločanje, ki jih je zastavilo predložitveno sodišče, bom analiziral z vidika zgoraj navedenih načel.

Prvo vprašanje za predhodno odločanje

22. Tribunal supremo (vrhovno sodišče) s prvim vprašanjem za predhodno odločanje v bistvu sprašuje Sodišče, ali nedovoljena omemba v smislu člena 13(1)(b) Uredbe št. 510/2006 lahko nastane z uporabo figurativnih znakov ali pa je lahko tudi posledica samo uporabe označb, ki so vizualno, fonetično ali pomensko podobne zadevni ZOP.

23. Strinjam se s tožečo stranko v postopku v glavni stvari ter s francosko, nemško in špansko vlado, ki menijo, da je treba na to vprašanje odgovoriti pritrdilno.

24. Iz zgoraj obravnavane sodne prakse izhaja, da je odločilno merilo za določitev, ali gre za „omembo“, merilo zaznavanja potrošnika, ki ga je treba določiti glede na to, ali sporni znak vzbuja *asociacijo* med konvencionalnim izdelkom in izdelkom, zaščitenim z registriranim imenom.³⁶ Poleg tega iz sodbe Scotch Whisky Association izhaja, da sta morebitna vključitev elementov zaščitenega imena v sporni znak ter vizualna in/ali fonetična podobnost med njima le *indica*, ki ju je treba upoštevati pri presoji, ali potrošnik dobi tako asociacijo, kadar se sreča s konvencionalnim proizvodom.³⁷ Z drugimi besedami, Sodišče meni, da se lahko omemba potrdi tudi na podlagi samo „konceptualne bližine“ med spornim znakom in zaščitenim imenom, če taka bližina lahko javnost spominja na izdelke, ki so zaščiteni s takim imenom.

25. Če torej vizualna in predvsem fonetična podobnost ni „nujni pogoj“³⁸ za ugotovitev, ali gre za omembo, to pomeni, da miselna povezava med konvencionalnim izdelkom in zaščitenim izdelkom, ki se zahteva za tako ugotovitev, ne zahteva nujno uporabe besednega jezika. Podoba, simbol in bolj na splošno figurativni znak lahko prav tako kot ime prenesejo koncept in lahko zato v potrošniku izzovejo miselno povezavo z zaščitenim imenom, ki v tem primeru ne bo „omenjena“ vizualno ali fonetično, ampak s konceptualno vsebino.

26. Res se, kot je na obravnavi navedla Komisija, v skoraj vseh točkah obrazložitve sodbe Scotch Whisky Association kot tudi v vseh zgoraj navedenih prejšnjih primerih sodne prakse omemba nanaša na *ime* konvencionalnega izdelka.³⁹

35 Glej v tem smislu za ponazoritev ciljev evropske zakonodaje sodbo z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521, točke od 109 do 111 in navedena sodna praksa). Glej tudi sodbi z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 24) in z dne 14. septembra 2017, EUIPO/Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto (C-56/16 P, EU:C:2017:693, točki 80 in 81).

36 Glej v tem smislu zlasti sodbo z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 22) in sodbo Scotch Whisky Association (točka 51). Glej tudi sklepne predloge generalnega pravobranilca H. Saugmandsgaarda Øeja v zadevi The Scotch Whisky Association (C-44/17, EU:C:2018:111, točka 60).

37 Glej sklepne predloge generalnega pravobranilca H. Saugmandsgaarda Øeja v zadevi The Scotch Whisky Association (C-44/17, EU:C:2018:111, točka 58).

38 Sodba Scotch Whisky Association (točki 46 in 49).

39 Sodišče uporablja izraze ali besedne zveze „poimenovanje“, „ime izdelka“, „izraz, ki se uporablja za označitev zadevnega proizvoda“, „prodajno poimenovanje“; glej zlasti točke 44, 45, 46, 48, od 49 do 53 in 56 sodbe Scotch Whisky Association.

27. Vendar pa v nasprotju s Komisijo menim, da iz tega ni mogoče sklepati o namenu Sodišča, da bi omembo omejilo samo na primer, v katerem miselna povezava z izdelkom, ki ima zaščiteno ime, izhaja samo iz uporabe verbalnih elementov. Dejansko ne glede na pomen dejstva, da se dve točki obrazložitve in drugi odstavek točke 2 izreka sodbe nanašajo splošneje na „sporni element“ obravnavanega znaka, je treba terminologijo, ki jo uporablja Sodišče, umestiti v okvir spora o glavni stvari, ki je podlaga za sodbo Scotch Whisky Association, v kateri je bilo obravnavano, koliko lahko priključijo v spomin izraz, vključen v ime konvencionalnega izdelka.⁴⁰

28. Če bi morali razlago podati samo na podlagi terminologije, uporabljene v navedeni sodbi, bi bilo treba tudi ugotoviti, da je Sodišče želelo omejiti pojem „omemba“ samo na primere, v katerih se zahtevana asociacija izzove z izrazi, ki jih vsebuje prodajno ime konvencionalnega izdelka, ob izključitvi vseh drugih besednih elementov (kot so generični izrazi, opisi, pohvale itd.), ki se pojavijo na etiketi ali embalaži tega izdelka. Tako razlago po mojem mnenju izključuje že samo besedilo člena 13(1)(b) Uredbe št. 510/2006, v katerem so izrecno poudarjeni izrazi (in sicer „slog“, „tip“, „metoda“, „kot se proizvaja v“, „imitacija“), ki po navadi niso del prodajnega poimenovanja izdelka, ampak ga spremljajo.

29. Natančneje, iz zgoraj navedene sodne prakse Sodišča, zlasti iz sodb Bureau National Interprofessionnel du Cognac⁴¹ in Viiniverla⁴², izhaja, da se morajo pri analizi, ali gre za „omembo“, upoštevati vsa implicitna in eksplicitna sklicevanja na registrirano ime, ne glede na to, ali gre za verbalne ali figurativne elemente, ki jih vsebuje etiketa konvencionalnega izdelka ali se pojavijo na embalaži, ali elementi, ki zadevajo obliko ali predstavitev izdelka javnosti. Pri taki analizi se morajo upoštevati tudi istovetnost ali stopnja podobnosti med izdelki zaradi načina njihovega trženja, ob upoštevanju tudi ustreznih prodajnih poti, ter elementi, ki omogočajo ugotovitev, da je bilo sklicevanje na izdelek, ki ima zaščiteno ime, namerno, ali obratno, da je bilo sklicevanje naključno. Nacionalno sodišče mora torej presoditi vse *indice*, pri čemer mu prisotnost ali odsotnost enega od njih, na primer vizualne, fonetične ali pomenske podobnosti med obravnavanimi *imeni*, sama po sebi ne omogoča potrditi ali izključiti, da gre za omembo.

30. Naj spomnim tudi, da je Sodišče v sodbi Scotch Whisky Association pojasnilo, da lahko omemba obstaja le, če sporni znak pri upoštevanju javnosti vzbuja dovolj „neposredno“ in „nedvoumno“ povezavo med tem znakom in registriranim imenom,⁴³ s čimer je določilo omejitev obsega pojma „omemba“ z vidika neposrednosti in intenzivnosti odziva potrošnika, kot je pojasnjeno v odstavku 19 teh sklepnih predlogov, in ne z vidika tipa zaznavnega dražljaja.

31. Taka omejitev je po mojem mnenju sama po sebi primerna, da vsebuje obseg nedovoljene omembe – in zato omejitve svobode proizvajalcev konvencionalnih izdelkov pri izbiri načina predstavitve njihovih izdelkov javnosti – v mejah, ki ne presegajo tega, kar je potrebno za učinkovito varstvo registriranih imen in za zadovoljevanje potreb po pravni varnosti zadevnih gospodarskih subjektov.⁴⁴

32. Sodišču predlagam, da poda razlago, po kateri lahko omemba v skladu s členom 13(1)(b) Uredbe št. 510/2006 obstaja tudi pri uporabi figurativnih znakov in brez vizualne, fonetične ali pomenske podobnosti med ZOP in ZGO ter prodajnim imenom konvencionalnega izdelka, kar je po mojem mnenju, poleg tega da je trdno utemeljeno v sodni praksi Sodišča, tudi v skladu tako z voljo zakonodajalca Unije, da zagotovi široko varstvo takih imen, kot tudi s pomenom ciljev, ki jih želi doseči s priznanjem tega varstva in ki so navedeni v točki 21 teh sklepnih predlogov.

⁴⁰ Enako velja za drugo zgoraj navedeno sodno prakso.

⁴¹ Sodba z dne 14. julija 2011 (C-4/10 in C-27/10, EU:C:2011:484).

⁴² Sodba z dne 21. januarja 2016 (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 27).

⁴³ Sodba Scotch Whisky Association (točka 53).

⁴⁴ Sodišče je v točki 55 sodbe Scotch Whisky Association potrdilo, da mora ta omejitev ustrezati zahtevi po zagotovitvi pravne varnosti.

33. Nazadnje, poudarjam, da točka (b) člena 13(1) Uredbe št. 510/2006 s predlagano razlago ne posega v področje uporabe točk (c) in (d) istega odstavka navedenega člena, ki se nanašata na „označbe“ ali „prakse“, ki niso prepovedane zato, ker priključijo v spomin registrirano ime,⁴⁵ ampak zato, ker podajo napačne ali zavajajoče informacije glede izvora, porekla, vrste ali bistvenih lastnosti proizvoda ali bi lahko drugače zavedle potrošnika.

34. Na podlagi zgoraj navedenega je treba po mojem mnenju na prvo vprašanje za predhodno odločanje odgovoriti tako, da omemba v smislu člena 13(1)(b) Uredbe št. 510/2006 lahko obstaja tudi zaradi uporabe figurativnih znakov in ob odsotnosti vizualne, fonetične ali pomenske podobnosti med registriranim imenom in prodajnim imenom zadevnega izdelka, če sporni znaki potrošniku kot referenčno podobo priključijo v spomin blago, ki je označeno s takim imenom.

Drugo vprašanje za predhodno odločanje

35. Drugo vprašanje za predhodno odločanje se lahko razdeli na dva dela. V prvem delu predložitveno sodišče v bistvu sprašuje Sodišče, ali uporaba znakov, ki priključijo v spomin regijo, s katero je povezana ZOP v smislu člena 2(1)(a) Uredbe št. 510/2006, za izdelke, ki so enaki ali podobni tistim, ki so označeni z ZOP, pomeni nedovoljeno omembo v smislu člena 13(1)(b) navedene uredbe. V drugem delu Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) sprašuje, ali se šteje za nedovoljeno omembo tudi, če te znake uporablja proizvajalec s sedežem v navedeni regiji za izdelke, ki ne izpolnjujejo zahtev, ki se zahtevajo s specifikacijo ZOP.

36. Odgovor na prvi del tega vprašanja izhaja iz zgornjih preudarkov.

37. Glede na obstoječo povezavo med izdelki z ZOP in regijo, iz katere izhajajo,⁴⁶ bi lahko uporaba figurativnih znakov in/ali imen, ki spominjajo na to regijo, za konvencionalne izdelke, ki so enaki ali podobni izdelkom z ZOP, priključala javnosti v spomin podobo takih izdelkov in s tem ustvarila nedovoljeno omembo v smislu člena 13(1)(b) Uredbe št. 510/2006. Na podlagi zgoraj pojasnjene pa se to lahko zgodi le, če asociacija z geografskim območjem ZOP, ki jo vzbuja uporaba znakov, ki spominjajo na to območje, kot referenčno podobo *neposredno* priključijo potrošniku v spomin izdelke z ZOP.

38. Sodišče je večkrat potrdilo, da mora nacionalno sodišče v zvezi z zadevo, ki jo obravnava, presoditi, ali so izpolnjeni pogoji za nedovoljeno omembo.⁴⁷ Namen preudarkov v nadaljevanju je torej samo podati nekatere elemente, ki predložitveno sodišče (ali sodišče, ki mora na koncu meritorno odločiti o zadevi) vodijo pri taki presoji.

39. Čeprav so vprašanja za predhodno odločanje osredotočena predvsem na figurativne znake na spornih etiketah, je v sporu o glavni stvari prisotnih več elementov, od katerih se nekateri nanašajo na imena (izraza „Rocinante“ in „adarga de oro“), drugi pa na figurativno podobo (slike, ki prikazujejo fizične značilnosti nekaterih junakov iz slavnega Cervantesovega romana, ter elementi, ki se štejejo za tipične za pokrajino Manča), o katerih predložitveno sodišče meni, da spominjajo na regijo, ki je povezana z ZOP „Queso manchego“. Izraza „manchego“ ali „Mancha“ nista niti delno navedena v spornih besednih znakih,⁴⁸ med temi znaki in zadevno ZOP pa ni nobene vizualne ali fonetične podobnosti. Kot ugotavlja predložitveno sodišče, iz tega sledi, da bi bila v okoliščinah postopka v glavni stvari omemba, če bi bila ugotovljena, samo pomenska.

45 Glej v tem smislu sodbo Scotch Whisky Association, točka 65.

46 Povezanost ZOP z referenčnim ozemljem je tesnejša kot v primeru ZGO. Člen 2(1) Uredbe št. 510/2006 za prve zahteve, da je proizvodnja, predelava in priprava izdelkov opravljena na opredeljenem geografskem ozemlju (točka (a)), za druge pa zadostuje, da je na tem območju opravljena tudi samo ena od teh faz (točka (b)).

47 Glej zlasti sodbo z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točki 22 in 31) in sodbo Scotch Whisky Association (točke 45, 46, 51, 52 in 56 ter točka 2 izreka).

48 Na spornih etiketah je samo izraz „queso“, ki pa je generičen in ni zaščiten; glej člen 13(1), drugi pododstavek, Uredbe št. 510/2006.

40. Če se sporni figurativni znaki obravnavajo posamezno ali tudi v kombinaciji, na prvi pogled ni videti, da bi lahko vsebovali nedovoljeno omembo v smislu člena 13(1)(b) Uredbe št. 510/2006, kot jo je razložilo Sodišče v sodbi Scotch Whisky Association. Kot sta ugotovili Komisija in nemška vlada, so dejansko nekateri od teh znakov preveč generični, da bi lahko potrošniku vzbujali „nedvoumno“ povezavo s pokrajino Manča,⁴⁹ medtem ko slike, ki spominjajo na junake romana „Don Kihot iz Manče“ ali na kraje ali slovite prizore iz tega romana, niso videti take, da bi lahko vzpostavile dovolj „neposredno“ povezavo z zadevnim geografskim območjem, ki naj bi se priklicala v spomin samo „posredno“, z zaporedjem asociacij.

41. Ob upoštevanju navedenega ne izključujem, da bi lahko ugotovili omembo v okoliščinah postopka o glavni stvari, če so ugotovljeni pogoji za obstoj takega primera na podlagi globalne preučitve, pri kateri se upoštevajo vsi elementi na spornih etiketah, ki bi lahko na kaj spominjali, tako besedni kot figurativni, istovetnost ali podobnost obravnavanih izdelkov ter načini predstavitve, oglaševanja in trženja teh izdelkov.⁵⁰

42. V drugem delu obravnavanega vprašanja se obravnava morebiten vpliv okoliščine, da se znaki, ki spominjajo na regijo, povezano z ZOP, uporabljajo za izdelke, ki niso označeni s takim imenom ter katerih proizvodnja, predelava in priprava so opravljene v navedeni regiji.⁵¹

43. Glede tega ugotavljam, enako kot tožeča stranka v postopku v glavni stvari, francoska, nemška in španska vlada ter Komisija, da člen 13(1)(b) Uredbe št. 510/2006 iz področja svoje uporabe nikakor ne izključuje primerov, v katerih je geografsko poreklo izdelkov ZOP in ZGO isto kakor geografsko poreklo izdelkov, ki spominjajo nanje. To je po drugi strani v skladu tako z naravo varstva pred omembo – ki, kot smo videli, čeprav obsega tudi primere, ki povzročajo zmedo, ne posega v obstoj napake potrošnika, vključno z napako glede geografskega porekla izdelkov, ki spominjajo na zaščitene izdelke – kot tudi s cilji Uredbe št. 510/2006. Če bi proizvajalcem, ki poslujejo na geografskem območju, povezanem z določeno ZOP, dovolili uporabo znakov, ki v spomin prikličejo to geografsko območje, za izdelke, ki so enaki ali podobni tistim, ki so označeni z ZOP, ne da bi izpolnjevali ustrezne specifikacije, bi oslabili jamstvo kakovosti, ki ga daje taka označba⁵² in ki predpostavlja spoštovanje vseh določb specifikacije, čeprav je v bistvu povezano z geografskim poreklom izdelkov ZOP. Poleg tega, če se varstvo pred omembo ne razširi na ravnanja lokalnih proizvajalcev, ki ne spoštujejo specifikacij, bi posegli v pravice, ki morajo biti omejene na proizvajalce, ki se dejansko trudijo izpolnjevati zahteve glede kakovosti, da lahko uporabljajo registrirano označbo porekla na podlagi Uredbe št. 510/2006, in jih, kot poudarja francoska vlada, izpostavili posledicam nelojalne konkurence, ki je potencialno bolj škodljiva zato, ker prihajajo od proizvajalcev s sedežem v istem geografskem območju.⁵³

49 Mislim zlasti na prikaz črede ovac na ravnini ter sliki konja in mlinov na veter, ki se pojavljajo na spornih etiketah in med figurativnimi elementi spornih znamk.

50 Vključno z zamenjavo izdelkov ZOP in tistih, ki niso zaščiteni z označbo porekla, ki jo, kot izhaja iz predložitvene odločbe, povzročajo nekatere informacije, navedene na spletni strani družbe IQC. Glede tega ugotavljam, da dejstvo, da te informacije, če so zavajajoče, spadajo na področje uporabe točke (c) člena 13(1) Uredbe št. 510/2006, ne izključuje, da se lahko upoštevajo kot indici omembe v smislu točke (b) navedene določbe.

51 Torej izdelki, ki ne izpolnjujejo več specifikacije ZOP z različnih vidikov, razen z vidika geografskega porekla.

52 Jamstvo, ki je „bistvena funkcija pravic, podeljenih na podlagi Uredbe št. 510/2006“; glej v tem smislu sodbo z dne 8. septembra 2009, Budějovický Budvar (C-478/07, EU:C:2009:521, točka 112).

53 Kar zadeva trditev, ki jo je na obravnavi navedla tožena stranka v postopku v glavni stvari in ki temelji na zahtevi po pravni varnosti glede dovoljenosti uporabe znakov, registriranih kot znamke pred registracijo označbe porekla na podlagi Uredbe št. 510/2006, naj spomnim, da člen 14(2) navedene uredbe določa, da se lahko v enem od primerov iz člena 13 iste uredbe blagovna znamka, registrirana pred dnem zaščite označbe porekla ali geografske označbe v državi porekla, še naprej uporablja kljub registraciji označbe porekla ali geografske označbe. Predložitveno sodišče mora ugotoviti, ali so v postopku v glavni stvari pogoji za uporabo te določbe izpolnjeni.

44. Na podlagi zgoraj navedenega je treba po mojem mnenju na drugo vprašanje za predhodno odločanje, ki ga je zastavilo Tribunal Supremo (vrhovno sodišče), odgovoriti tako, da za izdelke, ki so enaki ali podobni tistim, ki so označeni z ZOP v smislu člena 2(1)(a) Uredbe št. 510/2006, uporaba znakov, ki prikličejo v spomin regijo, s katero je označba povezana, lahko pomeni omembo v smislu člena 13(1)(b) iste uredbe tudi v primeru, v katerem navedene znake uporablja proizvajalec s sedežem v navedeni regiji za izdelke, ki niso označeni z ZOP.

Tretje vprašanje za predhodno odločanje

45. Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem za predhodno odločanje sprašuje Sodišče, ali pojem „običajno obveščen ter razumno pozoren in preudaren povprečni potrošnik“, na zaznavo katerega se mora nacionalno sodišče opreti pri odločitvi, ali gre za omembo v smislu člena 13(1)(b) Uredbe št. 510/2006, sovпада z evropskim potrošnikom ali pa se lahko omeji na potrošnika države članice, v kateri se proizvaja izdelek, pri katerem gre za omembo, in kjer se ta izdelek večinoma jé.

46. Kot je omenjeno zgoraj in kot so trdile vse zainteresirane stranke, ki so Sodišču predložile stališča, je odgovor na to vprašanje mogoče izpeljati iz sodbe z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35). V navedenem izreku v zvezi z razlago člena 16(b) Uredbe št. 110/2008 je Sodišče pojasnilo, da se glede na nujnost zagotoviti učinkovito in enotno zaščito geografskih označb v vsej Uniji pojem „potrošnik“, na zaznavo katerega se je treba opreti pri odločitvi, ali obstaja omemba v smislu navedene določbe, nanaša na „evropskega potrošnika in ne zgolj na potrošnika države članice, v kateri je proizveden proizvod, pri katerem gre za navajanje zaščitene geografske označbe“. ⁵⁴ Enako razlago je treba po mojem mnenju sprejeti v okviru varstva pred omembo, določenega v Uredbi št. 510/2006.

47. Okoliščine postopka v glavni stvari pa se razlikujejo od okoliščin v postopku, v katerem je bila izdana sodba Viiniverla ⁵⁵. Opiranje samo na lokalnega finskega potrošnika – ki lahko v imenu „Verlados“ prepozna kraj izdelave izdelka, ki spominja na zaščiteno ime – namesto na evropskega, bi lahko v tistem primeru izključilo, da gre za omembo. ⁵⁶ Nasprotno pa, če bi upoštevali samo zaznavanje španskega potrošnika v postopku v glavni stvari, bi bila ugotovitev morebitne omembe preprostejša, vendar pa bi tvegali njeno izključitev, če bi upoštevali evropskega potrošnika (in izključili španskega), ker bi bila povezava med pokrajino Manča ter figurativnimi in besednimi znaki na spornih etiketah za takega potrošnika šibkejša.

48. Iz tega razloga predložitveno sodišče predlaga Sodišču, naj pojasni, ali se je treba v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, opirati na evropskega potrošnika ali samo na španskega.

49. Očitno je, da pojem „evropski potrošnik“ vsebuje neločljivo povezane omejitve, ker gre za *factio juris*, ki na skupni imenovalec poenostavlja realnost, ki je zelo raznovrstna in precej nehomogena. Na področju varstva registriranih imen pred nedovoljeno omembo – v kateri je pomembno zaznavanje potrošnika, da se ugotovi preprosto povezovanje predstav in ne tveganje zamenjave – se ta pojem, kot bolj na splošno pojem „običajno obveščen ter razumno pozoren in preudaren povprečni potrošnik“, uporablja posebej previdno.

50. Ob upoštevanju navedenega, kot je Sodišče poudarilo v sodbi Viiniverla ⁵⁷, uporaba pojma „evropski potrošnik“ ustreza zahtevi, da se zagotovi učinkovito in enotno varstvo registriranih imen v vsej Uniji.

⁵⁴ Glej sodbo z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 27).

⁵⁵ Sodba z dne 21. januarja 2016 (C-75/15, EU:C:2016:35).

⁵⁶ Čeprav to opiranje temelji na razlagi pojma omembe, ki je omejena na možnost zamenjave obravnavanih izdelkov in prevare potrošnika, ki jo je Sodišče sicer zavrnilo; glej sodbo Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola, C-87/97 (EU:C:1999:115, točka 26), sodbo Komisija/Nemčija (C-132/05, EU:C:2008:117, točka 45) in sodbo z dne 21. januarja 2016, Viiniverla (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 44).

⁵⁷ Sodba z dne 21. januarja 2016 (C-75/15, EU:C:2016:35, točka 27).

51. Čeprav torej ta zahteva nalaga, da se tudi za izdelke, namenjene lokalni trgovini, ne upoštevajo okoliščine, na podlagi katerih bi lahko *izključili* obstoj nedovoljene omembe samo za potrošnike ene države članice, pa ne zahteva, da *ugotovljena* nedovoljena omemba, ki se nanaša samo na potrošnike ene same države članice, ne zadostuje, da bi sprožila varstvo, določeno v Uredbi št. 510/2006.

52. Glede na zgoraj navedene preudarke je treba po mojem mnenju na tretje vprašanje, ki ga je zastavilo Tribunal Supremo (vrhovno sodišče), odgovoriti, da se mora nacionalno sodišče, da ugotovi, ali obstaja „omemba“ registriranega imena v smislu člena 13(1)(b) Uredbe št. 510/2006, opreti na zaznavo običajno obveščenega ter razumno pozornega in preudarnega povprečnega evropskega potrošnika, pri čemer je treba zadnji pojem razumeti tako, da se nanaša tudi na potrošnika države članice, v kateri so proizvedeni izdelki, pri katerih se pojavi omemba, ali s katero je registrirano ime geografsko povezano.

Predlog

53. Glede na zgornje ugotovitve predlagam, da Sodišče na vprašanja, ki jih je zastavilo Tribunal Supremo (vrhovno sodišče, Španija), odgovori:

Člen 13(1)(b) Uredbe Sveta št. 510/2006 z dne 20. marca 2006 o zaščiti geografskih označb in označb porekla za kmetijske proizvode in živila je treba razlagati tako, da lahko omemba v smislu navedene določbe obstaja tudi zaradi uporabe figurativnih znakov in ob odsotnosti vizualne, fonetične ali pomenske podobnosti med registriranim imenom in prodajnim imenom zadevnega izdelka, če prisotnost spornih znakov potrošniku kot referenčno podobo neposredno priključijo v spomin blago, ki je označeno s takim imenom.

Za izdelke, ki so enaki ali podobni tistim, ki so označeni z zaščiteno označbo porekla v smislu člena 2(1)(a) Uredbe št. 510/2006, uporaba znakov, ki priključijo v spomin regijo, s katero je označba povezana, lahko pomeni omembo v smislu člena 13(1)(b) iste uredbe tudi v primeru, v katerem navedene znake uporablja proizvajalec s sedežem v navedeni regiji za izdelke, ki niso označeni z zaščiteno označbo porekla.

Da nacionalno sodišče ugotovi, ali obstaja „omemba“ registriranega imena v smislu člena 13(1)(b) Uredbe št. 510/2006, se mora opreti na zaznavo običajno obveščenega ter razumno pozornega in preudarnega povprečnega evropskega potrošnika, pri čemer je treba zadnji pojem razumeti tako, da se nanaša tudi na potrošnika države članice, v kateri so proizvedeni izdelki, pri katerih se pojavi omemba, ali s katero je registrirano ime geografsko povezano.